

Sygn. akt VI Ca 267/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący-Sędzia SSO Karol Kołodziejczyk (spr.)

Sędziowie SSO Leszek Mazur

SSO Jolanta Janas

Protokolant sekr. sądowy Kamil Serwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017r.

sprawy z wniosku J. P.

z udziałem (...) S.A. z siedzibą w K., Ł. I.

P., K. P.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawczynie J. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 listopada 2016r.

sygn. akt II Ns 4977/13

postanawia :

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić od wnioskodawczynie J. P. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Częstochowie na rzecz adwokata P. O. kwotę 147,60 zł. (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu - w tym podatek VAT.**

Sygn. akt VI Ca 267/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17.11.2017 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie oddalił wniosek J. P. o ustanowienie na nieruchomości położonej w C. przy ul. (...) na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. służebności przesyłu.

Z ustaleń Sądu wynika, że współwłaścicielami przedmiotowej nieruchomości, oznaczonej jako działka o numerze ewid. (...) o powierzchni (...) ha, dla której Sąd Rejonowy w Częstochowie prowadzi księgę wieczystą nr (...), są K. P. i Ł. P.. W tej nieruchomości nabyli w toku niniejszego postępowania, w dniu 14 listopada 2015 r., na podstawie aktu notarialnego - umowy darowizny od J. P., Rep. (...)

W tym stanie rzeczy, Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Podstawowym sposobem ustanowienia służebności przesyłu jest umowa między właścicielem nieruchomości i przedsiębiorcą. Właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy, to służebność przesyłu może być na żądanie przedsiębiorcy ustanowiona przez sąd, za odpowiednim wynagrodzeniem, w postępowaniu nieprocesowym, podobnie jak służebność drogi koniecznej (art. 305² § 1 kc). Takie samo prawo przysługuje właścicielowi nieruchomości w razie, gdy przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu koniecznej do korzystania z urządzeń, o których mowa (art. 305² § 1 kc).

Przesłanką uwzględnienia przez sąd wniosku o ustanowienie służebności przesyłu jest zatem wniosek uprawnionego podmiotu oraz wykazanie, że jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., a niemożliwe jest ustanowienie tej służebności w drodze umowy.

Zdaniem Sądu Rejonowego, w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki uzasadniające wniosek o ustanowienie służebności przesyłu. Podmiotem legitymowanym do wystąpienia z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu jest właściciel nieruchomości, w obszarze której znajdują się urządzenia przesyłowe. Wnioskodawczyni J. P. w dniu 14 listopada 2015 r. darowała swoim wnukom K. P. i Ł. P. nieruchomość objętą wnioskiem, w obszarze której znajdują się urządzenia przesyłowe należące do uczestnika postępowania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.. Tym samym, utraciła ona legitymację do żądania ustanowienia służebności przesyłu w obszarze nieruchomości, której nie jest już właścicielem.

Sąd Rejonowy wskazał, że w aktualnym stanie faktycznym, podmiotem posiadającym legitymację do wystąpienia z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu są obecni współwłaściciele nieruchomości obciążonej, tj. K. P. i Ł. P., którzy - pomimo nałożonego na nich przez Sąd zobowiązania - nie złożyli odpowiedzi na wniosek i nie zajęli stanowiska w sprawie. Nie podtrzymali tym samym żądania zgłoszonego pierwotnie przez jej poprzedniego właściciela. Ustanowienia służebności przesyłu nie domagał się także w toku niniejszego postępowania przedsiębiorca przesyłowy. W aktualnym na datę orzekania stanie faktycznym brak jest wniosku uprawnionego podmiotu o ustanowienie służebności przesyłu.

W apelacji od powyższego orzeczenia pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.:

1. art. 299 k.p.c., poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron postępowania,
2. art. 626 k.p.c., poprzez nie przeprowadzenie w sprawie oględzin nieruchomości,
3. art. 510 k.p.c., poprzez przyjęcie, że J. P. nie ma interesu do występowania w sprawie,
4. art. 233 k.p.c., poprzez dokonanie błędnych ustaleń w zakresie wartości służebności przesyłu i oddziaływania na nieruchomość.

Apelujący wniósł o przekazanie sprawy ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz przyznanie kosztów postępowania kosztów pomocy prawnej świadczonej stronie z urzędu.

Uczestnik postępowania (...) S.A. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy uznał apelację za oczywiście bezzasadną, podzielając w całości ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji oraz ocenę prawną przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, której powielanie w tym miejscu wydaje się zbędne.

Zarzuty apelacji wskazują na to, że jej autor nie zapoznał się uważnie z treścią uzasadnienia Sądu pierwszej instancji i przedstawioną tam argumentacją.

I tak, jeśli chodzi o pierwszy i drugi zarzut, to jest oczywiste, że całkowicie niecelowe było przesłuchiwanie stron postępowania, a także przeprowadzanie oględzin nieruchomości, w sytuacji, gdy żaden z podmiotów legitymowanych do wystąpienia z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu, nie poparł wniosku J. P., która – jak trafnie uznał Sąd pierwszej instancji – taką legitymację utraciła. Byłoby to jedynie nieuprawnionym przedłużaniem postępowania i generowaniem zbędnych kosztów.

Błędne jest również wskazanie w zarzucie trzecim apelacji na naruszenie art. 510 k.p.c. Sąd pierwszej instancji zakwestionował bowiem legitymację czynną wnioskodawczynie, a nie jej status jako zainteresowanego, o którym mówi przywołany przepis.

Co do zarzutu czwartego, to świadczy on ewidentnie o niezajomości uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, gdyż Sąd pierwszej instancji nie poczynił żadnych ustaleń w zakresie wartości służebności przesyłu, ani też jej oddziaływania na nieruchomość, gdyż było to niepotrzebne dla rozstrzygnięcia w sprawie.

W związku z powyższym, apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c., z zasądzeniem kosztów postępowania apelacyjnego na podstawie art. 520 par. 3 k.p.c. w zw. z art. 391 par. 1 k.p.c. Wysokość przyznanego wynagrodzenia tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu w postępowaniu apelacyjnym Sąd ustalił w oparciu o § 11 pkt 3 i § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.